

Titlu original (eng.): Love is the Key

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale
BAKER, JILL**

O femeie complicată / Jill Baker

Traducător: Ileana Dinu

București: Editura și Tipografia Alcris, 2019.

ISBN 978-606-736-311-1

I. Aurelian Micu (Editor)

II. Alexandra Piripitsis (Redactor)

821.111. 31=135.1

Colectia „El și EA“

JILL BAKER

*O femeie
complicată*

Traducerea și adaptarea în limba română de:

ILEANA DINU

Editura și Tipografia
ALCRIS

Ultimele apariții ale colecției

“EL și EA”

1061	Renee Shann	-Bărbatul potrivit
1062	Gail Douglas	-Vreme furtunoasă
1063	Monica Lewty	-Dorință nestăvilită
1064	Leigh Stanford	-Balsam pentru rănille trecutului
1065	Kristen Robinette	-Iubind cu speranță
1066	Susana Thorson	-Dama de companie
1067	Norma Jeffrey	-Nodul strâns al dragostei
1068	Victoria Leigh	-Dragoste de soră
1069	Julie Fontange	-Anotimpul schimbărilor
1070	Mary Freeman	-Play-boy
1071	Donna Carlisle	-Coșmarul
1072	Caitlin Clark	-Capcana minciunii
1073	Catherine Airlie	-Formula magică a dragostei
1074	Roseanne Hunter	-Acea vară a renunțării
1075	Marianne Wurtz	-Ochi de tigru
1076	Anne Brock	-Locul doi câștigă
1077	Barbara Steel	-Vrăjitorul din Portland
1078	Letty Cameron	-Răsplata modestiei
1079	Madeleine Ker	-O căsătorie ca pe vremuri
1080	Leigh Michaels	-Un bărbat fără scrupule
1081	Elaine Raco Chase	-Al nouălea val
1082	Melanie Hurst	-Cântecul sicomorului
1083	Deborah York	-O viață împlinită
1084	Norma Daniels	-Pretul datoriei
1085	Janice Maynard	-Între două femei
1086	Mary Morgan	-Întâlnire furtunoasă
1087	Jane Ashton	-Micuța fugară
1088	Linda Adams	-Secretul lui Joe Elliot

Capitolul 1

– Nu știu dacă ar mai trebui să-ți spun ceva despre slujba asta, Helen. Kate îi zâmbi încurajator tinerei care urma s-o înlocuiască. Dar cred că ai o mulțime de întrebări să-mi pui!

– Nu despre cum arată biroul, sau despre programul de lucru, miss Sherwood. Mi-ai explicat foarte bine toate acestea. Ce m-ar interesa cu adevărat este dacă...

– Poftim?

– Domnul Edwards. Cum este? Ți s-a părut ușor să lucrezi pentru el?

Kate încercă disperată să dea un răspuns neutru, care să n-o angajeze cu nimic. Ce ar fi gândit această Helen care abia absolvise școala de secretariat și considera c-a avut un noroc neobișnuit să fie imediat angajată, dacă i-ar fi spus: poți lucra foarte bine cu domnul Edwards, dar să nu te faci de răs așa ca mine, să te îndrăgostești de el.

– Domnul Edwards este un angajator prudent, nu cred că vei

avea probleme în a lucra cu el.

– Am văzut într-un ziar fotografii de la nunta lui, se aventură Helen. Arată foarte bine, cred c-a zdrobit multe inimi de-a lungul timpului.

Și pe a mea, se gândi Kate cu amărăciune. Kate alese să ignore comentariul celeilalte. Poate îi părea neprietenosă, dar nu-i mai păsa acum ce credeau cei din jur despre ea. Noua secretară a lui Jeremy va avea destul timp să-l cunoască după ce va începe lucrul.

După ce a condus-o pe Helen până la ușă, Kate s-a întors la biroul său și a început să-și scoată lucrurile personale de prin sertare.

Oare o persoană rațională ar face ce făcea ea acum, să renunțe la o slujbă bună pentru a fugi cât mai departe ca să-și ascundă sentimentele rănite? Dar Kate se săturase să fie o persoană rezonabilă.

"Mica doamnă căreia îi place să riște", așa o numise Jeremy într-una din zile, când îi pusese întrebări despre afacerile riscante de la bursă. Tocmai pe Jeremy îl întrebuse, cu talentul lui financiar deosebit, care-l purtase prin multe afaceri dubioase și-l salvase întotdeauna. Jeremy, bărbatul cu care sperase să se mărite într-o bună zi.

Kate lucrase ca secretară personală a lui Jeremy Edwards timp de doi ani. Cu el împărțise bucuriile, reușitele dar și neajunsurile, insuccesele. Cu determinarea-i binecunoscută Jeremy se ocupase de moștenirea sa, de firma de consultanță tehnică a familiei ducând-o de la faliment la situația prosperă în

care se afla.

Retrăind acele zile Kate realizează că fusese inevitabil să se îndrăgostească de el. Faptul că era blond și atrăgător, dublat de dorința de a-și folosi farmecul personal îl făcea invincibil în fața oricărei femei care-l întâlnea. Dar incredibil, o alesese pe ea.

Începuse într-o seară când, ca răsplată pentru orele petrecute peste program pentru întocmirea unor contracte, Jeremy o invitase la cină. A fost o ieșire plăcută, chiar dacă Jeremy îi vorbise tot timpul despre proiectele prin care va mări cifra de afaceri a firmei. Pentru prima oară o observase ca pe o femeie, nu ca pe o mașină eficientă care se ocupa de biroul lui, preluând legăturile telefonice, evitându-le pe cele nedorite, dactilografiindu-i documentele, pregătindu-i un număr impresionant de cești cu cafea neagră.

– Ești atât de bună cu mine să-mi rezolvi toate problemele, Kate, îi zâmbi el. Stai mereu peste program, ai grijă de afacerile mele, iar acum mă suporti cu planurile mele de afaceri, care cred că sunt plictisitoare pentru tine. De ce nu-mi atragi atenția că vorbesc prea mult?

Kate începu să râdă.

– Nu mă plictisește să te ascult vorbind despre ceea ce te interesează. Niciodată nu voi putea sta deoparte de munca mea, îmi place prea mult.

– Prietenii tăi mă consideră probabil un adevărat stăpân de sclavi. Îmi propun ca în anul care vine să nu te mai muncesc atât.

Kate râse, gândind că Jeremy s-ar putea descurca la fel de bine și fără serviciile ei.

Colega ei de apartament, Jane, nu înțelegea de ce stă în fiecare zi peste program. Jane lucra strict de la nouă la cinci, după care începea o viață de distracție. Chiar dacă era conștientă că prietena ei, Kate, își iubea șeful, Jane considera asta o pierdere de timp.

– Trebuie să te distrezi, nu să muncești pe rupe pentru un bărbat care abia se uită la tine, îi spuse Kate fermă. Arată-i că există lucruri mai importante în viață decât firma lui, Edwards Engineering. Nu vezi că te-a luat drept garantată? Te folosește, face uz de loialitatea ta față de el și de firmă pentru a te munci tot mai mult.

– Jeremy nu este așa, îl apără Kate, nu-l cunoști.

– Am cunoscut mulți ca el. Nu ai nicio șansă să-i atragi atenția ca femeie, de ce mai pierzi vremea cu el?

Oricât de competent ar fi fost sfatul, Kate îl ignoră.

Ceea ce începuse ca o relație de muncă plăcută devenise ceva foarte important pentru ea și-i umpluse toată viața. Era singura persoană în care Jeremy avea încredere, căreia îi încredința temerile și speranțele sale de viitor. Greșea oare dacă spera că într-o zi ar putea vedea în ea mai mult decât o secretară?

Pe măsură ce lunile treceau, lui Kate i s-a părut că răbdarea începea să-i fie răsplătită.

Jeremy o scotea regulat la cină, la teatru, la un concert sau la balet. În weekenduri ieșeau din Londra cu mașina lui Jeremy, mergeau în sate îndepărtate, mâncau în hanuri, departe de zarva orașului.

Știa că Jeremy se bucură să fie cu ea.

– Mă relaxează mult prezența ta, Kate, i-a spus el la un moment dat. Ești singura persoană din lume pe care mă pot baza, nu știu ce m-aș face fără tine.

Cu toate acestea, când a cerut-o de soție, Kate a fost luată prin surprindere. Lucraseră până târziu la birou și el o condusesse acasă.

Când ajunseseră în fața blocului unde locuia, Kate s-a întors să-i mulțumească. A fost un șoc când Jeremy a prins-o în brațe și a sărutat-o pasional.

– Nu va fi întotdeauna doar muncă în viața noastră, Kate. Într-o zi vom avea timp și pentru alte lucruri, pentru distracție. Ce zici, te măriți cu mine?

Nu fusese chiar cea mai romantică cerere în căsătorie și-a spus ea, după ce plecase Jeremy.

Ca de obicei, Jane ieșise cu prietenii, iar ea a rămas acasă minunându-se ce mult o iubește Jeremy și cum vrea să-și petreacă viața alături de ea.

Când Jane s-a întors și a aflat vestea nu i-a venit să creadă.

– Dumnezeu, asta ar face orice ca să păstreze o secretară bună!

Apoi văzând chipul dezamăgit al lui Kate o felicitase.

– Pe când fericitul eveniment?

Kate îi explicase că nu discutaseră problema asta încă. Jeremy era ocupat acum cu o fuziune și că în săptămânile care urmau nu va avea timp pentru asta. Amânaseră discuția până în ziua în care vor avea timp liber să-i cumpere inelul.

– Păi, dacă m-ar întreba cineva cine este mai potrivită pentru

a fi soția unui om de afaceri aș răspunde fără ezitare că tu ești aceea, comentă Jane. Sper doar că Jeremy își dă seama că a pus mâna pe o comoară.

Săptămânile următoare au fost foarte solicitante pentru toată lumea de la Edwards Engineering. Fuziunea cu un grup electric foarte mare, Markham International, îi ocupa tot timpul lui Jeremy.

Contabilii și avocații îi solicitau tot mai mult timp, iar ea îl vedea foarte puțin. În firmă se bârfea că Jeremy nu era atât de implicat în fuziune, era mai degrabă ocupat cu frumoasa fiică a lui sir Geoffrey Markham, Felicity. Kate a ignorat bârfele și l-a crezut pe Jeremy când acesta a găsit diferite scuze pentru a nu o mai vedea în afara orelor de muncă.

– Altă petrecere la Markham, îi explica el foarte bine dispus. N-aș vrea să merg, dragă, aș vrea să fiu cu tine, dar este vital să stau în preajma lui sir Geoffrey, să fiu cu ochii pe el în stadiul acesta al afacerii.

Oare era așa de important pentru fuziune? s-a întrebat Kate. Oare fusese la fel de important să se însoare cu fiica lui Markham, la doar o lună după ce o ceruse pe ea în căsătorie? s-a întrebat Kate cu inima strânsă. Jeremy nici măcar nu se obosise să-i ofere o explicație, sau să se scuze. Îi lăsase un bilet pe birou informând-o că el și Felicity plecau în voiaj de nuntă și că va reveni la birou după două săptămâni. Fusese un mesaj impersonal, o comunicare între un șef și secretara sa foarte eficientă, fără nicio referire la relația dintre ei.

Kate a fost șocată. Așadar Jeremy revenea după două

săptămâni, dar ea nu va mai fi aici să-l întâmpine. Contractul pe baza căruia lucra ea îi impunea un preaviz de o săptămână, astfel că i-a înaintat demisia directorului adjunct al lui Jeremy chiar în aceeași zi.

Spre uimirea ei, acesta nu ridică nicio obiecție, nici nu încercă s-o facă să se răzgândească.

Ba chiar îi ceru să găsească pe cineva potrivit pentru a-i lua locul. Poate, s-a gândit ea, știuse că a avut o relație cu Jeremy. Era ceva tipic ca o secretară tânără să se îndrăgostească de șeful ei, un bărbat tânăr și atrăgător. Dar acesta nu știa că Jeremy o ceruse în căsătorie. Doar munca asiduă îl împiedicase să-i cumpere inelul.

– Vom cumpăra împreună inelul când va mai slăbi presiunea licitațiilor, îi promisese el.

Iar ea așteptase, biată naivă!

Poate nu era cazul să părăsesc firma, își mai spusese pe când își strângea lucrurile din sertare. Apoi mai aruncă o privire în jur, să vadă dacă nu a uitat ceva și a plecat spre casă. Poate că în loc să plece ar fi fost bine să-l înfrunte pe Jeremy la întoarcere. Dar ce mai putea să-i spună? Jeremy se căsătorise, iar ea nu era fata care să distrugă o căsnicie.

– Oricum, nu am nicio șansă împotriva frumoasei Felicity!

– Se spune că bărbații preferă blondele, răspunse prietena ei privind fotografiile de nuntă ale fericitului cuplu.

– Felicity arată ca o păpușă de porțelan; probabil este genul care se cere protejată. Iar Jeremy poate avea grijă de ea și de firmă în același timp. Dar tu ce vrei să faci, Kate? Slujbele nu se

găsesc peste tot, ar putea dura până vei găsi altceva.

– Știu că munca pe brânci este recomandată atunci când ești dezamăgit în dragoste, răspuse Kate, dar deocamdată m-am săturat de muncă de birou.

– Ia-ți o vacanță, îi sugerează Jane. N-ai avut anul acesta. Prețiosul tău Jeremy nu ți-a îngăduit, dacă-ți amintești...

Kate sări imediat în apărarea lui Jeremy.

– Am fost teribil de ocupați în iulie și el a considerat c-ar fi bine să-mi amân vacanța.

– Iar tu, prostuțo, ai acceptat imediat, explodează Jane. Acum nu te mai oprește nimeni să-ți iei vacanță. Ca să scapi de tot și de toate, adăugă ea privind pe fereastră afară, unde ploaia bătea în geam. Poate că noiembrie nu este cea mai potrivită lună pentru vacanță, dar ai putea merge în străinătate, undeva unde e soare și frumos. Regret că nu te pot însoți.

– Nu cred c-aș fi o companie prea grozavă acum, Jane, dar îți mulțumesc pentru sugestie. Aș prefera să rămân în Anglia. Asta pentru că nu știu cât îmi vor ajunge economiile înainte să găsesc altă slujbă, iar o călătorie în străinătate ar fi costisitoare.

– Te-ai putea duce acasă. Părinții tăi abia așteaptă să te vadă.

– Da, m-aș putea duce acasă, dar acolo ar trebui să răspund la tot felul de întrebări. Desigur vor înțelege de ce am părăsit Edwards Engineering, dar vor încerca să-mi plângă de milă, să mă consoleze și n-aș putea să suport. O, dar mai există și mătușa Meg! Nu m-am gândit la ea.

– Nu mi-ai vorbit niciodată despre ea. Unde locuiește?

– Nu-mi este chiar mătușă, e o veche prietenă a mamei. Ea și

sotul ei ne-au fost vecini la un moment dat. Visau mereu să aibă o casă la țară. Și chiar au reușit să-și cumpere una în Cotswold, unde se duc toți turiștii vara. S-au retras acolo, unchiul a murit la scurt timp, iar mătușa Megan a început să închirieze casa vara, dar iarna cred că se simte singură neavând cu cine să vorbească.

– Dar ce să faci la Cotswold în miezul iernii, Kate?

– Oricum ar fi îmi va prinde bine. Aer curat, odihnă, voi face exerciții. Îi și scriu mătușii în seara asta.

– Într-o săptămână acolo vei simți că-ți pierzi mințile!

Iar mătușa Meg bucuroasă că o va revedea pe Kate, îi spuse cam același lucru:

– Aici la Westford viața poate să pară liniștită, dar noi ne găsim singuri sursele de distracție care ție îți vor părea învechite, poate. Oricum, eu abia aștept să te revăd!

Peste câteva zile Kate îi flutură lui Jane scrisoarea de la Meg.

– S-a aranjat tot?

– Da, mătușa Meg mă așteaptă acolo, să stau cât vreau.

Jane mai avea dubii, urmărind-o cum își face bagajul. Se gândi să mai facă o încercare s-o oprească.

– Nu are rost să mai încerci, Jane, m-am hotărât, spuse Kate.

– Nu e nicio distracție să hibernezi iarna la țară. Totuși te îndepărtezi de Jeremy și de problemele tale. Nu știi niciodată de unde vine norocul. Ai putea cunoaște un bărbat special chiar acolo și îndrăgostindu-te de el l-ai uita pe Jeremy.

Kate închise capacul valizei.

– Nu există nicio posibilitate, nu sunt atât de naivă să fac aceeași greșeală de două ori. Slavă Domnului că datorită lui

Jeremy mi-am învățat lecția! În viitor voi sta departe de orice bărbat!

A doua zi chiar dacă cerul era plumburiu și era frig afară Kate își simțea inima ușoară când a pornit spre Westford. Mica ei mașină care-l înfuria pe Jeremy o va purta fără probleme pe drumul spre mătușa sa.

– E o mașină perfectă, îi spusese lui Jeremy, nu-ți mai face probleme. E grozavă pentru a mă transporta din punctul A în punctul B, asta este tot ce mă interesează.

– Când ne vom căsători, spuse Jeremy, va merge direct la fier vechi pentru că vei primi ceva de calitate. Nevasta unui patron nu poate merge cu grămada asta de fier vechi!

Dar acum nu vor mai exista discuții pe tema aceasta, se gândi Kate când pe parbriz începu să-i cadă chiciură.

Încă de la prânz, când se oprise la Abingdon să mănânce niște sandvișuri și să bea o cafea, observase cum se adunau nori de furtună și urcase imediat la volan regretând că evitase drumul principal luând-o pe drumul de țară pentru a se bucura de peisaj.

Parcă pentru a se adăuga îngrijorării ei ștergătoarele care se luptaseră vitejește cu ploaia se opriră.

Coborî din mașină să vadă ce se întâmplase, dar chiciura și vântul rece începură să-i biciuiască obrajii, mâinile i-au înghețat. Nu avea cunoștințe tehnice, dar pe o astfel de vreme i se părea chiar imposibil să găsească defectul. A lovit frustrată cu palma în parbriz, dar ștergătoarele au rămas tot nemișcate. A renunțat urcând în mașină. Costumul maro de călătorie foarte elegant, ce-i drept, era ud acum, iar pantofii la fel. Simți frisoane

dorindu-și să-și fi montat măcar un radiator la mașină înainte de plecarea din Londra. Nu putea fi prea departe pentru că urmase cu atenție indicațiile mătușii Meg și spera că va ajunge fără să aibă vreun accident, chiar dacă nu-i funcționau ștergătoarele.

S-a uitat pe drumul din fața ei sperând că va găsi o scurtătură spre Westford. Se lăsa întunericul și acea fermă cam dărăpănată pe lângă care trecuse cu vreo zece minute în urmă probabil fusese cea menționată de mătușa Meg. Ar fi fost bine să se oprească și să ceară ajutor.

Dar era prea târziu să-și mai facă probleme din acest motiv. Dacă era pe drumul bun trebuia ca la primul colț să facă la dreapta. A, iată-!

Kate se învioră și orientă mașina pe drumul îngust, pe care abia puteau trece două mașini una pe lângă alta. Nu mai era mult până ce mătușa Meg o va primi cu bratele deschise și se va agita în jurul ei.

Apropiindu-se de următoarea cotitură a drumului observă o altă mașină, care se apropia cu viteză fiind chiar în spatele ei. Individul ar fi trebuit să știe că nu are ce căuta pe o vreme ca asta pe drumul ăsta. Auzi claxonul insistent din spate și mașina coti după a ei. Kate abia a reușit să-l evite smucind de volan pentru a evita coliziunea. Celălalt șofer a reactionat la fel de repede și au trecut unul pe lângă altul la câțiva centimetri, dar din nefericire, el a ajuns în șant.

Kate opri și coborî din mașină imediat să vadă cu ce-l putea ajuta. După cum văzuse mergând mașina era de mirare ca ocupantii ei să nu fi fost sever afectați.